

SỐ 548

KINH ĐỒNG TỬ KIM QUANG VƯƠNG

Hán dịch: Đời Triệu Tống, Tam tạng Pháp Hiền.

Tôi nghe như vầy:

Một thời, Đức Phật ở tại tinh xá, trong vườn cây Nga-lõ-đà, thuộc thành Ca-tỳ-la.

Bấy giờ, trong dòng họ Thích có một Đồng tử tên là Kim Quang Vương, sắc tướng đoan nghiêm, thân hình đầy đặn, ánh sáng rực rõ giống như ánh sáng mặt trời, mặt trăng, thông minh lạ thường, lành lợi hơn người, tôn trọng tự nhiên, siêng năng loại trừ những thói hư tật xấu, đem hết lòng thành cung kính thầy, bạn, người cao tuổi. Tuy giàu sang, có mọi thứ ngọc ngà quý báu khác lạ, luôn sử dụng nhưng không tham đắm, cùng với quyến thuộc, cung nữ, kỹ nữ cả thầy một ngàn năm trăm người, ở trong cung thọ hưởng những hoan lạc ấy.

Một hôm, Đồng tử chợt nghe người ta nói:

– Thuở trước, Đức Thế Tôn do thấy khổ não cứ xoay tròn trong ba cõi, nên đã từ bỏ ngôi vị Luân vương, xuất gia tu khổ hạnh, Phật đạo viên mãn, ngồi nơi cội Bồ-đề, hàng phục bốn thứ ma, chứng được quả Vô thượng giác.

Đồng tử nghe xong, lòng rất vui mừng, liền dẫn quyến thuộc và tùy tùng vây quanh trước sau đi đến chỗ Đức Phật. Từ xa, trông thấy cửa tinh xá thì lòng kiêu mạn được từ bỏ, cùng với đám tùy tùng rảo bước nhanh đến. Đến nơi, chắp tay, đánh lễ và khen ngợi Đức Phật:

– Thân của Như Lai giống như núi vàng, cũng như cờ báu được

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

trang hoàng những thứ báu. Mặt như trăng mùa thu tròn đầy trong sáng. Ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, ánh sáng chiếu xa giống như ngàn mặt trời, tôn quý, an lành, trí lớn sáng suốt, đầy đủ công đức lớn và phước tuệ trọn vẹn, biết tất cả pháp, đoạn tất cả nghi, đủ Nhất thiết trí, làm thầy của hàng trời, người. Là vị cha lành cứu độ các hữu tình trong ba cõi, hiện ra ở thế gian, người thấy đều vui mừng.

Khen ngợi Đức Phật xong, Đồng tử nhiều quanh Phật ba vòng, rồi đánh lẽ sát chân Phật, lui ngồi sang một bên, muốn nghe pháp thiện và lại khởi tâm:

–Ta có phước báo, được sinh trong cung vua, đầy đủ các thế lực lớn, nhân quả ấy như thế nào?

Lúc ấy, Đức Tôn biết được điều suy nghĩ trong tâm của Đồng tử Kim Quang, đang ở trong chúng hội mong muốn được nghe pháp, Đức Phật liền vì Đồng tử rộng nói mươi hai nhân duyên và bốn Thánh đế, đầu, giữa và cuối đều thiện, ngôn từ khéo léo dễ hiểu, nghĩa lý sâu xa thuần nhất, không xen tạp, đầy đủ tướng phạm hạnh trong sáng. Diễn nói pháp ấy xong, Đức Phật lại nói về việc nhân quả báo ứng từ đời trước của Đồng tử Kim Quang:

–Vào thời quá khứ xa xưa, trải qua chín mươi mốt kiếp, có Đức Phật Tỳ-bà-thi gồm đủ mươi tôn hiệu: Như Lai, Ứng Cửng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn xuất hiện ở đời, giảng nói pháp, giáo hóa, đem lợi lạc cho chúng sinh. Làm việc Phật xong, Phật liền nhập Niết-bàn.

Lúc ấy, có một người làm nông luôn vất vả cực nhọc nhưng thường không đủ ăn. Song với mọi điều thiện đều vui thích làm theo. Đối với việc ăn, mặc thì tần tiện, dành dụm tiền của để cúng dường, bằng cách tạo tượng Đức Phật Tỳ-bà-thi. Nay ta nói về quả báo mà người ấy đạt được:

–Này các Tỳ-kheo! Phước mà người làm ruộng kia đạt được, là suốt trăm ngàn đời được làm Chuyển luân thánh vương, cai trị bốn châu thiên hạ, bay đi trên hư không, đầy đủ bảy thứ báu, được tự tại lớn, thân phát tỏa ánh sáng, trong mọi đời đều vui sướng bậc nhất. Nhận phước ấy hết, lại sinh trong sáu cõi trời thuộc Dục giới, làm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Thiên chủ ở những cõi ấy, trải qua trăm ngàn đời thọ hưởng những diệu lạc, trăm ngàn đời làm Phạm thiên vương, trăm ngàn đời làm vua trời Tịnh quang, trăm ngàn đời làm vua bốn cõi trời Vô sắc. Thọ nhận vui sướng ở những cõi trời như thế, về sau hạ sinh xuống nhân gian, trong dòng Sát-đế-lợi, Bà-la-môn, Tỳ-xá và luôn ở ngôi vua được tự tại lớn.

Này các Tỳ-kheo! Nay Đồng tử ấy từ cõi trời sinh xuống đây nơi cung vua, do trước đã tạo phước nghiệp không bị tổn giảm, không hề bị đọa lạc, sau sẽ đạt được vô lậu chứng quả Tịch diệt.

Này các Tỳ-kheo! Người tạo tượng Phật Tỳ-bà-thi thời ấy, nay chính là Đồng tử Kim Quang. Nhân quả nơi Đồng tử ấy có được như ta đã nói.

Lại nữa, nếu có người, hoặc dùng báu Phả-chi-ca, hoặc báu Mạt-ni, hoặc vàng, bạc, thau đồng, cho đến gỗ, đá, ngà voi... để đúc, vẽ, chạm, khắc hình tượng Phật. Hoặc có xá-lợi hay không xá-lợi, hoặc dài hay ngắn, hoặc lớn hay nhỏ, cho đến chỉ nhồi hương nến thành tượng Phật thì cũng sẽ được quả báo của sự tạo tượng như thế.

Này các Tỳ-kheo! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đã tạo tượng, theo đó lại có tâm chí thành thanh tịnh, dùng nước thơm, như pháp tắm rửa, sẽ đạt được công đức, nay ta nói việc đó: Người thiện nam, thiện nữ này, sau khi xả bỏ thân mạng, thọ thân sau sẽ là người đứng đầu trong dòng Sát-đế-lợi, Bà-la-môn, Tỳ-xá, Thủ-dà, phước đức tròn đầy, tướng người đầy đủ, đạt được trí túc mạng, được quyến thuộc hiền lành, cho đến tôt-tớ, xe ngựa, châu báu, tài vật, tất cả mọi vật dụng đều dồi dào. Làm chủ, làm chõ nương tựa cho tất cả chúng sinh, ai gặp cũng vui thích, nói năng được mọi người nghe theo. Chư Phật, Bồ-tát, Bích-chi-phật, A-la-hán luôn luôn nhớ nghĩ bảo vệ. Người ấy mong cầu điều gì tất cả đều được như ý.

Này các Tỳ-kheo! Phước người ấy tích chứa không thể ví dụ được, huống gì là tạo tượng (?). Những việc như: Ganh ty, thương, ghét, tham, sân, si... tất cả phiền não đều mau được giải thoát. Tu hành dần dần chứng được quả Vô thượng giác.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói lại bằng kệ:

*Sau khi ta diệt độ
Hoặc nam, hoặc là nữ*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Dùng các báu tạo tượng
Tắm rửa nước hoa thơm.
Lại dùng hoa vừa ý
Hết lòng đem cúng dường
Ở trong những đời sau
Cảm quả báo doan nghiêm.
Tất cả các chúng sinh
Chiêm ngưỡng không biết chán
Được các thứ quả báo
Tôn quý và an vui.
Vì nghiệp thiện đời trước
Xa lìa các phiền não
Mây ngu muội được trừ
Như trăng nơi hư không.
Sau nhở sức thù thắng
Được sinh lên cõi trời
Làm Thiên chủ cõi ấy
Trăm kiếp thọ diệu lạc.
Khi thọ mạng đã hết
Sinh xuống làm Luân vương
Sắc tướng như thân trời
Phước đức luôn thù thắng.
Bảy báu luôn đổi dào
Có thần thông tự tại
Đạo chơi cả bốn châu
Tùy ý được tất cả.
Sau vào trong Thánh đạo
Cho đến chứng Niết-bàn
Lại có chúng sinh nào
Gặp được tháp của Phật.
Trong có thờ xá-lợi
Dù nhỏ bằng hạt bụi
Tâm người ấy vẫn vui
Vẫn làm việc cúng dường.
Sẽ được khói phước lớn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Giống như trước không khác
Thân Như Lai biến hóa
Cùng khắp cả ba cõi.
Phước cúng dường người kia
Cảm lấy các quả báo
Cho đến được danh xưng
Cùng khắp cả mười phương.
Sắc thân như vàng ròng
Ánh sáng luôn rực rõ
Ở cõi trời hoặc người
Được vô lượng diệu lạc.*

Đồng tử Kim Quang nghe Đức Phật giảng nói pháp vi diệu và nghe quả báo của nhân duyên nơi đời trước xong, đối với quyến thuộc tâm không còn lưu luyến, chán lìa sự giàu sang, xả bỏ sự vui sướng, đối với chánh pháp muốn xin xuất gia. Đức Phật liền độ cho làm Sa-môn, sau đó chứng được quả A-la-hán. Những quyến thuộc dẫn theo, ngồi trong pháp hội cũng đều chứng đạo quả.

Đức Phật giảng nói kinh này xong, Đồng tử Kim Quang cùng quyến thuộc và mọi người trong pháp hội vui vẻ lãnh thọ kính tin, làm lễ Phật rồi lui ra.

